

Wethouder De Haan: 'Ik word hier ook niet vrolijk van'

Wet Werken naar Vermogen geeft zorgen onder WSW'ers

LEIDEN - Geen oproep voor actie van de aanwezige vakbondsbestuurder, geen klassenbewuste werknemer die met opgeheven vuist een andere politieke koers eiste. Bezorgd en enigszins gelaten was de stemming onder de WSW'ers, de Wet Sociale Werkvoorziening, en uitkeringsgerechtigden in de Tuinzaal van de Burcht donderdagmiddag. Was dit soort bijeenkomsten in vroeger jaren georganiseerd als aanloop tot een demonstratief protest, een tevoren uitgestippelde strategie voor een bedrijfsbezetting of misschien wel een staking, nu kwam de keur aan deskundigen informatie geven over een aanstaande wetswijziging.

door Hans Schuurman

De Wet Werken naar Vermogen (WWnV) treedt in 2013 in werking. Maar wat betekent dat voor mij, vroeg een ieder van de circa 100 aanwezigen zich af. "Met deze regering die op het Haagse pluche zit, gaat de afbraak van uw sociale rechten gewoon door", ging de FNV-bestuurder van start. Dat was meteen het meest radicale wat die middag gehoord werd.

Catastrofaal

Het scenario voor de Zijlbedrijven, en ander SW bedrijven in het land, is tamelijk catastrofaal. Het aantal arbeidsplaatsen in Leiden (circa 1.200 WSW'ers) wordt door ingrijpen van de rijksoverheid in enige jaren tijd fors verminderd. Doet de gemeente hieraan niet mee, dan wordt zij budgettair keihard afgeschaft door het rijk. Wethouder Jan-Jaap de Haan, niet alleen 'mooi weer' wethouder, was aanwezig op de bijeenkomst. "Ik word hier ook niet vrolijk van", zei hij. "De gemeente Leiden kan de miljoenen die wij door het rijk gekort worden eenvoudig weg niet zelf bijpassen.

Met ons beleid hebben wij dat geld nodig om de meer kansrijke werklozen via ons arbeidsintegratiebeleid naar werk te geleiden."

Niet uitvoerbaar

"De Wet Werken naar Vermogen is niet uitvoerbaar", antwoordde wethouder De Haan, meer cerlijk dan doordacht, op een vraag van een der aanwezigen. Even was het muisstil. Zou het geschetste rampenscenario dan toch niet doorgaan? Maar De Haan verduidelijde dat Leiden als lid van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten zelf ook bezwaar gemaakt had. Werken met een bijstandsuitkering, werk aanvaarden wat niet je eigen keuze is, eindeloos solliciteren naar een baan die je toch niet krijgt, het gaat allemaal wel door. De WWnV en bijkomende regelgeving wil het aantal WSW'ers in Nederland, nu ongeveer 100.000 op termijn terugbrengen tot zo'n 30.000. Alleen mensen met geestelijke of lichamelijke beperkingen blijven werken in de Sociale Werkvoorziening. De andere werknemers moeten uitstromen naar het bedrijfsleven, liefst op eigen kracht eventueel met een beetje hulp. Als de uitkeringsgerechtigde voor de werkgever onvoldoende 'productief' is, wordt zijn inkomen aangevuld met een (deel) uitkering. Het niveau van het (minimum) loon bereikt hij echter niet.

Uit: Leids Nieuwsblad, 25-11-2011

De bijeenkomst was georganiseerd door de Cliëntenraad SoZA Leiden en de Wsw-raad Leiden en Leiderdorp.

Genoeg nuttig werk

"Er is in Leiden zoveel nuttig werk dat gedaan kan worden", verzuchtte men in de Tuinzaal. In verzorgingshuizen zijn er wegens personeelstekort pyjama-dagen. Bibliotheken hebben beperkte openingstijden. Mogelijkheden te over voor activiteiten met jongeren, khussen voor ouderen. Maar iedereen mét werk komt tijd tekort. Werk genoeg, maar geen geld om hiervoor het passende loon te betalen. In het participatiecentrum dat vorige week geopend werd in de Zijlbedrijven worden langdurig werklozen klaar gestoomd voor een baan. Op een participatieplaats in een instelling of bedrijf kan men een jaar of twee werken in de stille hoop - maar vaak onvervulde - hoop daar vervolgens in regulier in dienst te kunnen treden. Lukt dat binnen die periode echter niet lukt, dan wordt de werknemer vervangen door een nieuwe uitkeringsgerechtigde die op zijn beurt werkervaring moet opdoen. Iedereen moet werken naar vermogen maar de rechtspositie van de werknemer hangt af van de toevallige omstandigheden waaronder men ooit bij het bedrijf kwam. ●